

זו הדרק

ZO HADEREKH זו הדריך

גיליון 34, 28 באוגוסט 2019

על גזונות ופחדנות

'סערת עודה' נكتب בכותרת הראשית ב'ידיעות אחרונות'
שנוועדה לתאר דיון ישוד במערכת הבחירות

רוב המפלגות בישראל. אלו חדשות רעות מאיין כמותן", נكتب. אך דבריו של ח"כ עודה התקבלו בברכה אצל יהודים וערבים רבים. "סוף-סוף יש דיין בעניין עקרוני במערכות הבחירות", נאמר בשיחות רבות בסוף השבוע. ואכן ח"כ עודה העמיד על סדר היום הפוליטי של ישראל, ولو לימים ספורים, שאלות יסוד שף לא אחת מהמפלגות המתמודדות בבחירות אינה מעזה להעלות על דל שפתה: סיום היכוב, ביטול חוק הלאום, העלאת קצבות הזקנה ומימון מעונות נשים מוכות. "مفתייע לגולות כמה הצורתיות של עודה מעוררת התלהבות בקרב הערבים, במיוחד הצעיים שכרכם, שיום יום מלדים אותנו אך לכבות עוד ועוד פסגות במידע, בתעסוקה ובכלכלה. יום יום הם מתחברים לאחיהם היהודים במרחבי העשייה הערבית-יהודית בישראל. האם אתם רוצים מהגיבורים האלה שיישבו בצד ויקטרו כמה המצב לא טוב?". סיכם עודה בשארה את אותו גילון של "הארץ".

לראשונה מאז הקמה ח"ד"ש (ב-1977), לראשונה לבסוף לכינסת התשיעית, זוכה יחד מראשה בכותרת ראשית בעיתון הנפוץ בישראל, "ידיעות אחרונות". י"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה, יוכל בשבוע שעבר בכותרת הראשית של העיתון אףilo פמיים: בחמישי (22.8) ובשביעי (23.8).

העיתונות העברית לא נתה "לפוגן" לחבר הכנסת של ח"ד"ש וגם עתה אינה מפרוסמת בדרך כלל את דבריהם ואני מודעת על פעילותם היהודי היהודים והערבים (ר' מאמר בעמ' 3). אבל נפל דבר ו"ידיעות אחרונות" יצא מגדרו. על שום מה? ח"כ עודה הציג את בריאון את עקרונות הרשימה המשותפת: קידום השלום והשווון, והוסף כי הוא מוכן להשתתף בכל ממשלה הנכונה לפחות עדות אלה. אך במצב הפוליטי הקיים, הרגע, אין בנמצא ממשלה כזו (ואך לא מפלגה ציונית אחת לרופאה) המכונה לא真 מצע בסיסי זה.

לא חלפו אלא שעות, וambil של מוגבות שליליות וגזונות נשמע מצדן של שתי המפלגות הגדולות בישראל: הליכוד וכחול לבן. הסתבר שוב, עמדותיהן של מפלגת השלטון ומפלגת האופוזיציה הגדולה ביותר דומות כל כך, עד שלפעמים דומה כי מדובר במפלגה אחת שהחפילה במטרה להונאות את הציבור.

שתיין לא בלבד: גם ליברמן ומנהיגי הימין הקיצוני התחרו במחירות הישראלית הינה-נוונה "מי יותר גזען". יוצאי דופן במקהלה הציונית-הלא-מש-עליזה היו ח"כ עמיד פרץ (העבודה-גשר) ומנהיג מרצ, ניצן הורוביץ (המונה הדמוקרטי).

תגובה מפלגת הגנרים לאמירויותיו של ח"כ עודה הייתה כה גזענית באופיה, ש"הארץ" הקדיש לה את מאמר המערכת ב吉利ון סוף השבוע (23.8). "טריקת הדלת של כחול לבן נוכח היד המשותת של עודה מעלה יתר שאת את התהיה במה היא נבדלת מהיליכו של נתניהו. פסילה גורפת מראש של הליכה עם הרשימה המשותפת לממשלה אינה רק משניתה כל סיכוי להקמת ממשלה מרכז בישראל, אלא גם גנטה עוד דחיפה לגזונות, ששוב נראה שהיא נחלת

ממש קודר, אפיו "זו הדרך" היה שם
 "הראשינה המשותפת השיקה את הקמפיין שלו כבר בקצת רחוב הרצל בתל אביב. הבר, סלמה שלו, ממוקם בבניין מט לנפול. יש בלוננס בשחור-לבן, על השולחנות עליון "זו הדרך", ביטאון מק". אין מיזוג אוויר."
 (ישראל היום, 23.8.2012)

עדיף מאוחר מאשר לעולם לא
 "מכח שלחו בכירים במרץ לואשי המנהה הדמוקרטי, אהוד ברק וסתוי שפיר, קורא לשנים להבהיר את עמדותיהם בעיוני הסכום הישראלי פלسطיני ובסוגיות מעדרם האורחי והפוליטי של העربים אורי ישראלי. בכתב, דושים החותמים מברק ושפיר להצהיר כי יפעלו לבטל את חוק הלאום, יבהירו את תמייניהם בעניין פתרון שתי המדיניות ואף יכוויליזיה".
 (מקור ראשון, 13.8.2012)

דברים בשם אומרם

הרשימה הנעלמת... מעניין התקשרות

"כל התקשות המרכזים בישראל, כתובים ומשודרים גם יחד, סיירו את המגעים להקמת הימין-המאחד והמחנה-הdemocratic בהיקף גובה פי כמה לעומת המגעים שהתנהלו באוטם הימים ממש להקמת הרשימה המשותפת. זאת, על אף שלפי סקרי דעת הקהל הרשימה המשותפת צפיה לקבל לפחות אותו מספר מנדטים כמו הימין-המאחד ומספר גבוה יותר מאשר המנהה-הdemocratic. התקשות המשודרת כמעט והתעלמה מגיבוש הרשימה המשותפת, והסיקור בעיתונות הכלכלית ובעיתון 'ישראל היום' גרוע אף יותר. בדיקת עומק שבচনা את מספר הדוברים מקרוב חבירי הרשומות שהופיעו באיטמים על הקמתן גילתה אף היא פערים בולטים. באיטמים שהוקדשו להקמת הימין-המאחד הופיעו 65 דוברים מקרוב חברי הרשימה. באיטמים שהוקדשו להקמת המנהה-democratic הופיעו 62 דוברים מקרוב חברי הרשימה. ואילו באיטמים שהוקדשו להקמת הרשימה-המשותפת הופיעו 14 דוברים בלבד מקרוב חברי הרשימה".
 (אורן פרסיקו, "הען השביעית", 11.8.2012)

בגדי השמאלית, במחרת הקומוניסטיות
 "אני נכנס לגדה השמאלית, עולה קומה אחת ומולי נגלה לוח מודעות גדול עשוי מתקת. פועלן כל הארץ התאזר", נכתוב באדם בראש הלוח בצד סמל הפטיש והמגל. מתחת לתליה בגאון חמונתו של צ'צ' גווארה. למטה יותר הזמנה למסיבת גאותה בוטה. ועל שולחן קטן מונח עירימה עיתון המפלגה הקומוניסטית ("זו הדרך")

שכותרתו זעקה 'ברית דמים' על קשיי נתניהו וטראמפ.
 אזהרה: מי שיחפש בגוגל את המקום, הנקרו הגדה השמאלית, לא יוכל לדעת שמדובר בסביס פעללה של המפלגה הקומוניסטית בתל אביב. בעיתון 'הארץ' הוא מתואר כ'מוסד חשוב בחני התרכבות האלטרנטיבית בתל אביב'. מבון שיש בכך גםאמת. אך אף פעם לא נכתב במילים ברורות שזה בסיס פעללה של המפלגה הקומוניסטית הישראלית. הגדה השמאלית היא מבון לא הבסיס היחיד. למפלגה הקומוניסטית הישראלית יש היום כ-30 סניפים ברחבי הארץ, בעיקר בכפרים ערביים, אבל גם בערים גדולות כמו ת"א וירושלים. האם מדובר בתנועה רדיקלית שלית? סקרים שנערכו בחודשות 12, ב'ידיונות' אחראנות' ובישראל היום' פורסמו באמצעות يولיעריכו כי לו הבחירות היו נערכות היום, המפלגה הששית בגודלה הייתה הרשימה המשותפת עם 11 מנדטים. הרשימה המשותפת מרכיבת מהקומוניסטים (ח"ש) ומהמפלגות העבריות. כך עשויה לקום ממש מתחת לאף מחתרת קומוניסטית שתהופיע לסייע השלישית בגודלה בכנות".
 (אפק טיימס, 12.8.2012)

מכתב ים למערכת

הגירה היא זכות אדם

בעקבות גירושם של עובדת פיליפינית ובנה הישראלי כדאי, ציין שבאנט הגדה החדשנית שנותנה לאחורה באו"ם, נקבע: "הגירה מכל סיבה שהיא – היא דבר שישקדם, לאפשר ולהגן עליו".

מהגרי עבדה ופליטים הם אזרחי העולם וכוכותם לקבל מעמד תושבות, ומואוחר יותר להעזרות חברות הקולטות. אלה חיבות לחוש לעוזרם בדרכים מיטביות (יעדים 16 ו-17 באמנה). חובה עליינוקדם כל מהגר בכבוד הדדי. עליינו לאמץ וללמוד את מהגרי, שפותו ותרבותו, ולספק לו את צרכיו הראשוניים הבסיסיים: מגורים, עבודה, חינוך, לבוש וועוד.

דן יהב, ת"א-יפו

יותר דתיה מהרב הראשי

ח"כ תמר זנדברג (מרץ, המנהה הדמוקרטי) אמרה בתגובה למחאות המוסלמים במסגד אל-אקצא (11.8.): "לייהודים יש זכות פולחן בהר הבית והוא מנעה בגליל סכוך אלים. מי שרוצה לקרב את האפשרות לתפילת היהודים בהר הבית צריך לתמוך בהסדר מדיני שיבתייה בין היתר גישה למקומות הקדושים לבני כל הדתות".

לעומת זאת, הרב יצחק יוסף, הרב הראשי לישראל, אמר כי "עלית יהודים להר הבית אסורה לפיה הלהקה בתכילת האיסור וראי שתימנע עליית יהודים לאורך כל השנה". הרב יוסף הוסיף כי "ירושלים תיכנה משמרות קדושתה ולא חיללה מחייבלה, בפרט ביום תשעה באב בו אנו מיחלים לבניין ירושלים". מי צודק? הרב הראשי לישראל או יו"ר מרץ לשעבר, הרבענית זנדברג?

טלמון סילבר, לוד

ניתן לשולח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
 zohaderekh@gmail.com
 או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

ארועה השקה של הרשימה המשותפת בתל אביב. בחדשות 11, 12 ו-13 לא סיירו אותו (צילום: זו הדר)

נוכחים-נקדים בכלי התקשרות הממסדיים

AIR לא מסקרים את המשותפת

של הרשימה המשותפת בשבוע ש עבר בתל אביב (20.8). גם "מעריב" ו"ישראל היום" לא דיווחו על האירוע. האחוריים אף מצאו מקום לכותרת על קריית יוזמה יהודית הכהניתית לפיסילת הרשימה המשותפת, אך לא לדיווח על ההשקה.

אורן פרסיקו ("העין השביעית") מונתר מדי שבוע את היקף הייצוג של הרשימה המשותפת ושל מועמדים ערבים ברשימותஅחותות בכל התקשורת השונות. בשבוע שעבר חשב פרסיקו כי רק 8.2% מכלל שיח הבהירות בתקשורת הוקדו לשרשימה המשותפת ולמועמדים ערבים – על אף שהאזרחים העברים הם 20% מכלל האוכלוסייה. את המחקר ביצעה חברת "יפעת מחקר מדיה" והוא נערך בשיתוף עמותת סיכוי. בשבוע שבין ה-11 ל-17 באוגוסט, למשל, פורסמו 2,200 מתחומים, רק 181 איטמים על הבחירה בכל התקשורת המרכזיות. מתחום, רק ב-181 איטמים היה אזכור כלשהו לרשימה המשותפת או לפוליטיקאי ערבי. בפברואר, שבועות ספורים לפני הבחירות לכנסת ה-21, העלה בדיקה דומה שכ- 11.4% מכלל האיטמים כללו אזכור למתחומים הערבים או לרשימה המשותפת ורעים-בל"ד. ככלו, החל נסיגת של ממש בתשומת הלב התקשורית המופנה לפוליטיקאים ולמפלגות המיציגים את הציבור היהודי בישראל.

בדיקה קורמת שערכה עמותת סיכוי, מצאה כי לשיתוף מראיאנים ערבים באיטמים העוסקים בחברה הערבית יש השפעה מכרעת על התוכן והנימה של האITEM. כך למשל, תחנת הרדיו גלי צה"ל מרבבה להזכיר את הרשימה המשותפת, אך נמצאת באופן עקבי בתחום מדר הייצוג של ערבים (מדוברים על ולא מדברים עם).

לעומת התקשרות הממסדית, שנוקתה בגיןה מפללה וגאונת כלפי הרשימה המשותפת, יש לציין לטובה את אחריו החדשות האלטרנטיביים – ובראשם "שיחת מקומית", "העוקץ" ו"העין השביעית" – שמעניקים סיור שווני והוגן.

יור' הרשימה המשותפת, ח'כ איימן עודה (ח'ד"ש), כיכב בסוף השבוע האחרון בכוורת העיתונים (ר' שער הגילון). לעומת זאת, התקשרות העברית מרובה הרבה להעתלם בדיוחיה מהרשימה המשותפת בפרט ומציגי ציבור ערבים בכלל.

נסו להזכיר בכל שמות המפלגות שהופיעו במערכת הפוליטית שלו בשנים האחרונות: כחול לבן, חוסן לישראל, ישראל דמוקרטי, המחנה הדמוקרטי, המחנה הציוני ועוד. התקשרות העברית הצליחה, ברובית המקרים, לזכור את כל השמות הללו ולהגות אותם ללא שיבושים – בין אם מדובר בסקרים ובין שמדובר בדיווחים עיתונאים. ואולם, כשהמדובר ברשימה המשותפת, לאותם עיתונאים קשה יותר להגות נכון את שמה והם מרבים להתבלבל. השיבושים רבים: "הרשימה הערבית", "הרשימה הערבית המשותפת", "המפלגה המשותפת", "הרשימה המאוחדת", "המפלגה המאוחדת" – כל אלה הופיעו בעיתונות הכתובה או נשמרו בתקשורת המדוברת והמצולמת בשבועות האחרונים.

ואם לא די בכך, שיבושים אלה הופיעו כבר ב-2015, עת התמודדה הרשימה המשותפת לראשות הכנסת. ארבע שנים קיימת הרשימה המשותפת בזירה הפוליטית הישראלית, אך הפרשנים מתקשים להגות את שמה נכון.

חלק מה"שגיאות" נפתרו בעקבות פניות שהגישו מטה הבחירה של הרשימה, אך חלק מכך התקשרות עיקשים בשיבושים. העיתון "ישראל היום" מתקשה לכנות את הרשימה "הרשימה הערבית המשותפת", כמו גם חמישות 13. אמרי המנהלים – עורך 7, "סודרים" ועורך 20 – מכנים את הרשימה "הרשימה הערבית".

יש לוודא שיבושים אלה בהקשר רחב יותר: התקשרות הישראלית דוברת העברית מתחעלמת מהמחלקות המייצגות את הציבור היהודי דרך קבע. בדיקת "העין השביעית" מצאה כי החדשות ערויצי 11, 12 ו-13 התעלמו לחלוטין מהשקת הקמפיין

יצוין, כי בפנויתו של כטף נקבע כי לא רוק שהופעה אלימה כלפיו וככלפי יועציו, אלא שהופרה החסינותו כחבר הכנסת המוגנת מכוח חוק.

ח"כ כסיף מסר: "אל מול המשטרה העברינית של השור גלעד ארדן, אנו נשוב לירושלים המזרחית וניאבק בכיבוש. הדגל הפלסטיני אינו מפרק את הסדר' כפי שטען השוטרים האלים, אלא מסמל את הפטرون היחיד שיביא להסדר של שלום צודק ושל ביטחון גם לפלסטינים וגם לישראלים: מדינה פלטנית באצד ירושה, וסיום הכיבוש הרצחני בירושלים המזרחית, בגדרה המערבית ובברצועה עזה".

נדחתה העתירה של הכהנים לפסילת הרשימה המשותפת

בג"ץ דחה את הבקשה הקונטרונית של מפלגת עצמה יהודית הכהניתית, אליה הצליפה לראשה גם מפלגת הליכוד, לפסול את הרשימה המשותפת מההתמודדות לנכסת ה-22. קודם לכך (18.8) אישרה ועדת הבחירה את התמודדות הרשימה.

בדין בגבג' זה הבהיר בא כוחו של היועץ המשפטי שאין לפסל את הרשימה המשותפת, ושופטיו בג"ץ פסקו נגד הפסילה. לפניו הדיון Airesו במסדרונות בית המשפט העליון בירושלים עימותים בין פעילים גזעים של עצמה יהודית, שבגעין פסילתתה התקיים דיון מוקדם יותר באותו יום, לבני פעילי הרשימה המשותפת.

הרשימה המשותפת מסורה בתגובה: "כניסון הפסילה הוא דה-לגייטימציה של ציבורם. הימין הקיצוני של הליכוד והכהנים פוחד לעורו, ולכן הוא מנשה להוציא את האורחים הערבים אל מחוץ לגבולות השיח הפוליטי. מול הסתנה גזענית פרועה - ורק קול למשותפת הוא קול לעתיד משותף של שלום, שוויון ודמוקרטיה לכל האזרחים".

בית המשפט ביטל את האיסור לקיום הופעה של תאמור נפאר

בית המשפט המחוזי בחיפה ביטל בשבוע שעבר (22.8) את החלטת עיריית אום אל-פחם למנוע את הופעתו של הרابر תאמר נפאר בעיר. לאחר שיחה עם ראש העיר, החליט הזמר לבטל את הופעתו.

בית המשפט, בש ביטהו | כבית המשפט לעניינים מנהליים, דן בעירה שהגישי תושבים בעיר והאגדה לזכות האזרח נגד החלטת העירייה לבטל את ההופעה בתנ"ס מהעירייה נמסר, כי ביטלה את ההופעה משם שתכנוי של נפאר "אין מהישבים עם המקובל".

מק"י וח"ש פרסמו קודם לדין הودעה משותפת, לפיה "אין לעבור בשתיקה על ההחלטה לבטל את ההופעה של האמן תאמר נפאר באום אל-פחם...", שייריו של תאמר נפאר, רוכם כוכם, עוסקים בסוגיות החשובות ביותר להברה הערבית, ובראשן האלים, הפשע והסמים".

ח"כ כסיף באירוע השקת קמפיין הבחירות (צילום: זו הדר)

כטף הגיש תלונה לממח"ש ושב להפגין במזרח ירושלים

ח"כ עופר כסיף (חד"ש, הרשימה המשותפת) השתתק בסוף השבוע האחרון (23.8) במאבקים העממיים בירושלים המזרחית הכבושה.

תחילה נטל חלק בהפגנה בכפר עסאוייה, שהושביו מפגינים נגד התעمرות של כוחות הצבא והמשטרה, ולאחר מכן במחאת תושבים בשיח' ג'ראח נגד השתלטות מתנחלים על מבנים בשכונה. בהפגנות השתתפו גם חברי לסייע הרשימה המשותפת, חברי הכנסת אחמד טיבי ואסמה סעדי (תע"ל).

כפי שדווחו ב"זו הדר", בסוף השבוע שקדם לו תקפו שוטרים את ח"כ כסיף בעת הפגנה בירושלים המזרחית ועצרו את יוצאו אריאל עמר. על רקע זה, הגישו כסיף ויועציו באמצעות עוז' נינה לוי מהוועד הציבורי נגד עינויים בישראל, תלונות לממח"ש בדרישה שיחקרו את השוטרים הטעוקפים ויעמידו אותם לדין.

קבלו את
זו הדר
מוני שבוע
בדואר אלקטרוני
או בדואר רגלי

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשולח כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגלי, מתבקשים לקבל כתובת את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בISK לפוקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

כח הילך האל התאונות הקטלניות נשארו

חוק שחברון, היוזן הפיננסי של "ישראלקו", מוטי בן אריה, ניסח עבورو.

חיים כץ כיהן כשר הרווחה במשך יותר מארבע שנים, ממאי 2015 ועד לתפקידו בשבוע שubar (18.8). הצעד הראשון כדי להציג את המשרדים, שהמשרדים נקבעו "בחוץ" מושרד הרווחה את משרד העבודה, שבמשך שנים נקבע "בחוץ" מושרד ממשלה אחרים. זאת, במטרה להעלימו במסגרת המדיניות הניאו-liberalית הדוגלת בגימוד העבודה ובהעצמת ההון.

חרף היצור של נושא העבודה למישרדו, לא שינה כץ מכך היסוד את תפקידו של המשרד. יתר על כן, במהלך כהונתו אף גדל מספר הקורבנות נפש בתאונות העבודה. רק מתחלת השנה ועד לכחיבת שורות אלה, נמנו 53 הרוגים בתאונות עבודה; מרכיתן בענף הבנייה ורוב ההרוגים הם עובדים פלסטינים. אף מוגמת ההפרטה של שירות הרווחה נמשכת, כולל סגירות מעונות הנוער בסיכון לשם הפרטתן. עם לכתחו של כץ מהתפקיד אפשר לומר: שלום ולא להתראות.

藐רים דוידי

עובד משרד העבודה והרווחה מתכוונים לפתוח בשבייה עקב קיצוצים בשכרם

עוד עובדי משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים פנה בשבועו שעבר לראש הממשלה, בנימין נתניהו, ולשר האוצר, משה כחלון, בדרישה לבטל את הקיצוץ המתוכנן בשכרם. עובדים במישרדו מסרו כי אם העניין לא יטופל בצורה דחופה בימי הקróבִים והחליטה התא לא פועל, יושבתו כלל שירות הרווחה. הדרישה מגיעה על רקע קיצוץ בתקציב השעות הנספנות והכוננות המגיעות לעובדי משרד הרווחה, וההנחה שלא לשלם לעובדים עבור כווניות שدواחו החל מヨולי 2019.

במכתב שהגישו הוועד נכתבות, כי לגבי העובדים בכל המשרדים הממשלתיים, למעט משרד הרווחה, הוועד הסדר בנושא הקיצוץ. המכתב נשלח לננתניהו גם בראש הממשלה וגם כשר העבודה הרווחה, תפקייד שעבר לידי לאחר התפטרותו של קודי מפקיד, חיים כץ.

משמעות הקיצוצים הללו היא פגיעה בכל שירותיו החירום שמתkimים לאחר השעה 16:00, והשפעה על אוכלוסייה בסיכון, ובמיוחד ילדים שנפגעו קשה וזעיר לטפל בהם באוון מידי. השלכה נוספת שיש לקיצוץ כזו היא שעבודות סוציאליות שהוטל עליה להתייצב לעבודה בשעותليل.

ולקבל על כך תשולם כוננות ושות נספות – לא יגעו. "אנו מעריכים כי הקיצוצים המוכננים יובילו לפגיעה אנושה ביצירור מחייב השירותים היסריים ממשרד הרווחה", נכתב McMכתבת לננתניהו ולחלון. שעות הפעילות במעוננות צפויות להתקצר ממשמעות, מה שלא יאפשר לעמוד בתקינה הנדרשת ויימיד את החסמים בסכנה. נוסף לכך, היעדר שעות נספות וכווניות לא יאפשר לשירותי המבחן מתן תסקרים לבחתי המשפט בעוד מועד וייצר עיכובים ועינוי דין.

"למרבה הצער, המצב השורם במישרדו הוא ממשילא עוגם: תנאי שכר ממחפירם, אי החזר הוצאות בתפקיד, תנאי דיור בלתי ראויים ומעסמה בלתי סבירה. כל אלה פוגעים מעתן השירות", מסר עוד העובדים. "לא נסכים לקיצוץ חד צדדי, רוטראקטיבי ומוגנד לדין בתנאי השכר של העובדים מבלי שקיים עמו משא ומתן".

זה נשמע כמו בדיחה עצובה, אבל בnimין נתניהו הוא שעובדת, הרווחה והשירותים החברתיים מזה שכבעיים. הפוליטיקאי שהשكيע hei הרבה מאמצים代办 האחרון כדי לפגוע בעובדה ובעובדים, להויר את השירותים החברתיים – הוא עצ, ועוד הכריכים ולהפריט את השירותים החברתיים – הוא עצ, ועוד להזעה חדשה, האחראי להם. נתניהו הוא שר העבודה והרווחה, וגם שר הביטחון ושר הביריות. כשותר לו זמן גם ראש הממשלה ושר החוץ בפועל.

נתניהו קיבל את התפקיד "בירושה" עם התפטרותו של השר חיים כץ, יו"ר מרכז הליכוד ולשבור יו"ר ארגון עובדי התעשייה האוירית. ח"כ כץ נמנה עם ותיק המשכן. נבחר לראשונה ב-1999 בראשותו של עمير פרץ אז "עם אחד". כץ, יש ציון, אוילן להתפטר בעקבות לחציו של היוזן המשפטى לממשלה, ד"ר אביהי מנדלביט, שהודיע על הגשת כתוב אישום נגדו בגין מרמה והפרות אموנויות.

כץ ה策טרוף ל"יבחרות" השירותים החשובים בפלילים הוללות את נתניהו, את שר הפנים ומנהיג ש"ס אריה דרעי ואת סגן שר הבריאות ומראשי אגודות ישראל, יעקב ליצמן. בסיקום: ראש שולש מפלגות הקואליציה הימנית-חרדית מושאים או חדשניים במקומות פילילים.

ריגישות חברתית בעירובן מוגבל מאוד

כץ, שכאמור נבחר לראשונה לכינסת במפלגתו של פרץ שהגדירה את עצמה "סוציאל דמוקרטי", נמנה עם האגף הימני בילכוד. הוא תומך נלהב בתנהוליות ובכיבוש מוניטין של "בעל רגשות חברתי". זאת, בכלל השנים הראשונות בהן הנהיג את עובדי התעשייה האוירית, אחד מארגוני העובדים החזקים בישראל. כץ אף כיהן כסגן יו"ר הסתדרות. הוא אכן בקיא במיזוג היבチון הסוציאלי והפנסיה. כאשר כץ כיהן כיו"ר ועדת העבודה והבריאות של הכנסת-18 זו הפה שיאנית حقיקה.

השאלת הנשאלת, כמובן, היא כיצד ניתן לשבל "ריגישות חברתית" עם שעבוד עם שלם, העם הפלסטיני שתחת כיבוש ישראלי. כמו כן, וגישהו החברתית לא מונעה ממנה לפתח יידיות קרוביה (ועסקים מושותפים!) עם בעל הון קובי מימן, בעל השיליטה ב"ישראלקו", המחזיקה ברבע מהבالتز על קידוח הגז חמר. בדיון של כץ אף מוניות רבות שהנפקה החברתית. אין יו"ר ארגון עובדים, ומואחר יותר חבר הכנסת, כבר הון כדי לרכוש חבילת מנויות גודלה בחברת אנג'ניה? הנושא טרם נבחן במוסד מבקר המדינה, וסביר מאד להניח שמקבר המדינה החדש מתניינו אגמלן לא ייחזור זאת כלל.

בגל קרבתו למימון, פסל כץ (יחד עם שר האוצר משה כחלון) את עצמו מלעסוק בהמלצות ועדת שיננסקי. אך ח"כ לשעבר חיים "ג'זמס" אורון (מרצ) סייר להארץ, כי כץ יום פגשה בינו לבין מימון בעניין תמלוגי הגז (העשויים, כמובן, להשפיע על רווחיו של כץ). אורון תמרק בהכבדה המשטי ענק הגז והוא לדבוריו "างוז קשה לפיצוח".

אבל, למרות שcz עבר את גל הפרישה (הוא בן 71) הוא עדין עובד התעשייה האוירית בחולות (חופש ללא תשלים). בנויאיר נבחר אשתקד ליו"ר ארגון עובדי התעשייה האוירית.

שר הרווחה המופרטת

עתה ייאלץ ח"כ כץ להתמודד עם כתוב האישום שהציגו נגדו היוזן המשפטיא לממשלה בגין עבירות מרמה והפרות אמונים. לפי כתוב האישום, פעל (לכוארה) כי כדי לקדם הצעת

אך שלא כמו בפלסטין/א",י, שבה רק היהודים הגיעו את שאייפתם למדינה ומיהלדים נמנעה זכות זו, בחצי הארץ היהודי קמו שתי מדינות: הדרוזים והקיסנטן הכהפכה לזרקי השמיעה. פקיסטן כללה שני חלקים: מערב-פקיסטאן וזרוח-פקיסטאן, ש-1500 ק"מ של טריטוריה היהודית הפרידו ביניהם. ההבדלים הכלכליים והתרבותיים בין המערב למזרחה היו ב-1971 למרידת המזח. הצבא היהודי התעורר במלחמה ואיפשר את הפירಡות ועצמות החלק המזרחי שנקריא מאז בוגדש.

גירוש זרים במדינת אסאם

סוגיה נוספת מסעירה זה שנים אחדות את הדרוזים. היא החיפה בתקופה האחורה: שאלת רישום האזרחים וסילוק הזויים במדינת אסאם. אסאם היא מדינה יюקה ועשרה יהודית, השוכנת בצפון-מזרחה הודי לאורך הנהרות ברק והברהמאטורה.

היא גובלת בנגלדש, בבורטן ובמאנמר, וחיים בה כ-34-35 מיליון תושבים. פחות מני שלישים הם הינדים, וכשליש-מוסלמים. המדינה קצאה, היו גבולות אסאם פרוצ'יז דרכ' קבע והיגרו אליה מטריטוריות סמוכות. החל בשנות ה-70, כשהמצאה מהמלחמה, ערו מילוני בוגלים שפטם שונה (באנגלית ולא אסאמית), להודו. רובם מוסלמים.

באסאם כמה תנועת סטודנטים, שדרשו סילוק של זרים ושל מהגרים בלתי-חוקיים. תנועה זו הפחלה עם הזמן מפלגה פוליטית שאף שופחה בשלטון המדינה. מפלגת הקונגרס הליברלית נתה לאפשר אזרח חלק מההגרים, אך המחלוקה הונית התנגדות אליהם ואף רצח כ-3,000, בוגלים ב-14 כפרים ב-1983. ב-1989 נחתם הסכם בין הממשלה המרכזית לממשלה אסאם לריישום האוכלוסייה ולסילוק הזרים. מאז נבנתה גדר הפרדה משוכלת בין אסאם לבוגדש.

אלפים נהרגו במשך השנה הראשונה הגובל. פתרון נוסף שהומצא לע"ב עיתוי הרים" הוא רישום לאומי של כל הזכאים לאזרחות באסאם. מאגר זה, שעלו שוקדים פקידים ממשל בכיר כמה שנים, עומד להעתדן בסוף החודש. לפחות 4 מיליון תושבי אסאם אינם נמצאים ברשימות. מוחשיים שלא יוכל למלץ הוכחות לכך שמשפחותיהם התגוררו באסאם לפני 1971 – "ישלו האזרחות", זכותה הצביעה והזיכאות לשירותי רוחה.

כاضי אירעו טיעויות רבות בהליך הרישום: כמה אסאמים ידועים נפקדים מהרשימות במאהרים. אולם רובם המכריע של ה"רים" חסרי המעדם הם עניים, חסרי השכלה ומוסלמים.

על הפרק עתה – סילוקם מהמדינה, למרות שלא ברור עדין לאן ויכיז. כיוון שאין להודו הסכמי הסגירה עם בוגדש, אין אפשרות להעביר את חסרי המעדם לגובל. המצב יוצר אי-ודאות קיומית לגבי מספרם רב של אנשים, שישותם תהופך בלתי-חוקית והם יהיו מושולי מעמד הנחותם לשירותה של השלטון הבירוקרטי והמעסיקים.

כ-3.7 מיליון מחסרי המעדם כבר ערערו למאה טריבונלים שהוקמו לצורן העניין. הממשלה מצידה פתחה בינויים מרכזיים מעזר לחסרי המעדם. נרשמו כבר עשרות מקרים התאבדות של אנשים שפלטו נשלה זהותם.

למרות ניסיונות המשלט המרכזី בהודו להרגיע את האנשים שהםם איינו כולל ברשימות, נחשוה מפלגתו של מודי השולט גם באסאם וגם בהודו כולה) להיפטר מכמה שירותים מוסלמים. ה"אקוונומיסט" הבריטי אף טען כי מודי חותר להרחיב את יוזמת "מרשם הרים" גם למדינות אחרות בהודו.

מתקן מעכז באסאם (צילום: מונינגן סטאר)

סיפוח קשמיר וגירוש זרים באסאם:

روح לאומנית וגזענית בהודו

מאת אבישי ארליך

שר הפנים בминистрיה הימין הלאומנית-דתית ההינדי, בראשות ננדרה מודי, הודיע בשבוע שעבר על ביטול מעמדה של קשמיר כמדינה. קשמיר, שכצפון-מערב הודו, היא המדינה האוטונומית היחידה שבה רוב מוסלמי. היא סופחה ובודהה לשתי טריטוריות בהן שליטה הממשלת המרכזית.

בנוסף, בוטלו זכויות הקנין, הבחירה והרווחה המיווחדות של האוכלוסייה המקומית. כך פתחה מפלגת השלטון בראשות מודי את הדרך להצפת הטריטוריה של קשמיר במתנהלים ובנסיבות הנידים. אלה ישנו את אופי המוסלמי של האזור (עוד על כך – ר' גילין 32 של "זו הדרך").

מהלך זה משתלב במדינתה של מפלגת השלטון לשנות את אופייה של הודו, שכוננו ב-1947 גנדי ונhero כמדינה כל אזרחיה. הממשלה חותרת לשנות את אופייה למדינה עם עליונות הינדיות: לא-הינדים, בעיקר מוסלמים (כ-200 מיליון איש) אך גם נוצרים, לא יכולים להיות אזרחים מלאים ושווים.

בין פלסטין/א"י להודו/פקיסטן

הודו, בדומה לישראל, כמה כתוצאה מהחלטת חלוקה בריטית ב-1947. במלחמתה הרואה בין הדרוזים לפקיסטן נהגו בחצי מיליון איש, וכ-13 מיליון נדדו כפליטים בין המדינות. חלוקה, לרוב, אינה האינטראס של עם הרוב וכלן אינה מתבצעת (אם בכלל) בהסכם מלאה. הטינה על "חלי מולדת שאבדו" ממשיכה לפרנס עוינות ולאומנות בין המדינות ששרות שנים אחריו החלוקה. גורם נוסף מהירף את היהיסים – קיום מיעוט במדינה בן העם الآخر ("בעיה דמוגרפית").

המייעוט מוגז כגורם חמישי מאיים ובוגדי. לאירועים המתחוללים בהודו, בעיקר מואז עלייתה של שלטונו של מפלגת ה-BJP, המתיפה לשנאת הזרים ולגזענות, יש קווי דמיון רבים לישראל תחת שלטונו הימני הקיצוני.

את טאהה, אם הדבר נשנה גם בכתיבתו בעברית. "יש לי שפה מיוחדת, שהיא בין ספרותית לעממית. מבקר ספרות סורי כתוב מאמר על השפה שלי, וצין שאפשר לקרוא אותה כאלו היא ספרותית וגם מודכרת. אבל אני כותב בשפה ספרותית, ללא שנויות, שפה יפה, שאפשר לקרוא לפחות פעמיים כמו שירה. אני מכבד את השפה ואוהב אותה".

בסיפורו "שנת הצביה" (בתרגום גיא רון-גלבוע), מעלה טאהה שאלת כואבת: האם מתחמי הפעולה והמוח/תארים בעצם הziilo המשורדי הנכבה? הוא מ rhetב: "צריך לשאול את השאלה האלה". סופר ציריך להיות אמיין. אנחנו, הצעירים של שנות ה-50 וה-60, הסתכלנו על המוח/תארים כמשתפי פעולה עם הznionot. הם היו אנשי המשטר הצבאי. ייחסנו להם את כל מלילות הגנאי. אבל האנשים האלה, הם הziilo את הczpim שלהם בנכבה. שאלתי אם צריך להסתכל עליהם כמו שעשו טובות לאנשי הczpim שלהם, למרות שיתוף הפעולה. מותר לי לשאול, ומישחו צריך לשאול. האנשים שקרו את הספר החולו גם לשאול את השאלה הזאת".

בכל הספרורים מופיע כוחן של הרכילות והסידוריות, שני ממדים שונים של חי הפליטות. אני שואל את טאהה עד כמה חווית הפליטות שלו משתקפת בספריוו. "אני נולדתי מהרחוב של נוכבה. נולדתי למשפחה איכרים, ופתחם הפכו חסרי כל. היינו בלילה בית, בלילה גדרים, בלילה ריחות. הגענו עד גבול לבנון וחזרנו. ישנו חוותיים תחת עץ חרוב. אחותי חלחת ומחה, ולא ידענו אףה לא קבורו אותה".

"אבי לך אותה על רוזווטו לוח'נין וקבע אותה שם. עד עכשו אני לא יודע אףה. עברנו ממחניין לכабול, ורק ב-1961 היה לנו בית. גרנו בכוכים. ידעת מהו עוני, מהו רעב. למדתי בבית ספר בליך לנקודות ספרי לימוד. את התקיק הראשון קניתה בכיתה י' אחורי שעבדתי באחד הקיבוצים באזורי. הנכבה היא המאורע חשוב בחיה. אני לא יכול לברוח ממנה. لكن אתה תמצא את ספרי הncבה ברוב הספרות שלי".

את שהחנו הוא מסיים בספרו: "פוגש אותה עורך דין ישראלי, ואמור לי שהוא מתפלל מאד. 'שקרأتي את הביגורפיה שלך, חשבתי שאתה תהיה קיצוני. אבל בכל זאת אתה דוגל בשלום, בחיים משותפים, בשתי מדינות ומכיר באחר', הוא אמר. אמרתי לו שאניאמין באמם ומכבד את الآخر. אני יודעת שהמולדת הזה שיכת לשני עמים ויש כאן מקום לשתי מדינות שיחיו בשלום".

בחודשים האחרונים מילא טאהה תפקיד החשוב בכינונה מחדש של הרשימה המשותפת; הוא שימוש יוצר ועדת ההסכמה שפעלה לפשר ולפיפיס בין ארבעת מרכיבי המשותפת. הוא מסביר מדוע כל כך חשוב לו הרשימה המשותפת: "אנחנו חיים כאן וצרים להשפי. הימין הישראלי רוצה לעשות לצורך ציבור העברי טרנספר פוליטי מהכנסה כהקדמה לטרנספר מהמולدت. הרשימה המשותפת מעניקה לנו תקווה".

"אם לא נreira בכנסת, אנחנו ניתן לימיון כוח להעמקת הכבוש, הגזוננות והאפליה. אם יצבינו 70% מהאזורים הערבים, נקבל 16 או 17 מנדטים – ובמצב זה 'חוק הלאום' לא יהיה עופר. אנחנו נהיה לשון מאזנים בכנסת ונשפי על המשלה. יהיו תקציבים למוסדות מקומיות. למה אין בית חולים ערבי? למה לא חוקם אף ישות ערבי מאו'?'? למה אין אוניברסיטה ערבית? במסגרת הרשימה המשותפת, אנחנו יוכולים להשפי הרבה יותר".

יוסף לאור

מוחמד עלי טאהה (צילום: אל-אתיחאד)

נטוע באדמה

שיחת עם הסופר מוחמד עלי טאהה

באחורונה ראה אור תרגום של קובץ סיפורים מאת הספר מוחמד עלי טאהה, "נטועים באדמה". הוא ראה אור בהוצאה עצשי, בעריכת גבריאל מוקד. סיפוריו תורגמו כבר בעברית, אך זה הספר הראשון שלו שפורסם במליאו בעברית. טאהה נולד ב-1941 בכפר מייר. הכפר נחרב בנכבה של 1948. ביום הוא גור בכאבול, שלושה קילומטרים מכפר הולדו. ספר הפרוזה הראשון שלו ראה אור ב-1964. סיפורו הראשון ראה אור בביטאון "אל-מרסד" ("על המשמר" בערבית). לאחר מכן פורסם בעיתונים "אל-אתיחאד" ו"אל-גדייד", ואף שימש ערכו הספרותי של "אל-אתיחאד" והעורך הראשי של "אל-גדייד".

"אתה כותב במרק העולם התרבותי העשיר של העربית. מודיעו חשוב לך שהסיפורים יתורגמו לעברית?", אני שואל. "אני רוצה שקוראי העברית יכירו את הביעות שלי; שיכרו את הבעה הפלסטינית ואת הסוגיות של המיעוט العربي בארץ", מסביר.

הוא מוסיף: "כאן בארץ מתרגמים מכל שפות העולם, ואפלו מערבית. אבל את הספרות הפלסטינית – כאיל' יש סגר. תרגמו שזו מדיניות: הם רוצחים שיכרו רוך את הפלסטיני האובי, המכוער, הטרוריסט, ולא יראו בו לוחם חופש נגד הכיבוש, סופר או מן. בהקשר זה אני רוצה להזכיר לפروف' גבריאל מוקד על הוצאת הספר ועל ההקדמה שכותב, לפروف' ניסים קלדרון שעשה הגהה בספר, ולולווייד קשאש שאייר".

שם הקובץ, "נטועים באדמה", הוא גם שמו של אחד הסיפורים. "בסיפור אני מתאר קבוצת אנשים שגורשו מהගיליל לגנין. הם החליטו לחזור לכפריהם שלהם, וهم חזו הגבול והלכו עמוק יזרעאל. היה חורף גשום. בגולן עודף המים, הרgelim שלם נכנסו לארמה והם נשאו נטועים בה עד מוות", טאהה מספר.

רבים מהספרורים בקובץ כתובים בעברית מדוורת. בהקשר זה בולט בעיר הספרות החקלה" (בתרגום יוני מנדל). שאלתי

המחלמות: מפלת לליקוד

כך לאנושות כולה. התוצאה היא גל החרזות המאים להשמדת מועלה מ- 20% מהអזונס, לגורם להיעלמותם של אלףominis, להרס את ביתם של ילדי העיר ולחולל החופה במספר האקלים שגורר אחריו גלי חום, בצורות, שיטפונות ואסונות אחרים בעולם כולו".

סרובנית מצפון שוחרורה מהכלכלה

הצבאי וסרובנית נספתחות נכלאה

סרובנית המצפון, מאיה ברנד-פיגנבוים (18, קריית טבעון) שוחררה השבוע לאחר האICIAL לאחר שתי תקופות כליה בנות 30 ימים במצטבר.

סרובנית נספתחת, יסמין ריצ'י-יהב (18, מבשורת ציון) נכלאה בשבועו שבעור. ריצ'י-יהב התיצבה בלשכת הגינוי בירושלים והכריזה על סירובה ליטול חלק בכנים ובידוכו העם הפלסטיני. היא נשפחה ל-10 ימי מחבות, אותן היא מרצה בכלא.

בחזרה שמסרה בטרם הישלה לכלא, כתבה ריצ'י-יהב: "כולנו חוותינו לידיות שהחומרה בלחימה ובשנה. כולנו גדרנו במציאות שבה הדורכנו לפחד ולהרחק את עצמנו מהצד השני. אבל אני מאמין שיש דרך נספתחת להתמודד עם המציאות המורכבת שבה אנחנו חיים. אני מאמין שהאחריות לקדם את השינוי מוטלת על הדור הצעיר. אני מקווה שהסיפור של יתרומם למאבק לבניית עתיד בטוח יותר למולדת ישראל, עתיד מעורר גאותה ומואפיין בסובלנות ובחמלה".

הרשימה המשותפת: אירועים

יום ד', 28 באוגוסט, 20:00:

פגש בהשתתפות ח"כ עופר נסיך
בלוק 10, ת"א-יפו

יום ה', 29 באוגוסט, 20:00:

חוג בית בהשתתפות ח"כ עופר נסיך
בבניין המשרדים, נווה שולם

יום ג', 3 בספטמבר, 21:00:

אירוע ציבורי בהשתתפות ח"כ עמידה תומא-סלימאן
קיווסקו, ידידה פרנקל 31, ת"א-יפו

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

נועם חומסקי והמדינה - מרכ אכבר

1992, קנדה (אנגלית; כתובות באנגלית)

茅"ש, 31 באוגוסט, 20:00, אחד העם 70, ת"א

י"ר ועדת הבחירה המרכזית, השופט חנן מלצר, התייר (26.8) לצלם את ספירת הקולות בבחירות בבחירה הקרויה, אך לא על ידי פועל הפלגות ונציגיה. בהחלטת י"ר הוועדה, העולה בקנה אחד עם החלטת היוזץ המשפטי לממשלה, נכתב כי הצבע מצלמות באופן שיטתי בבחירות טעונה חקיקה ראשית.

ההחלטה של מלצר תבלום את יוזמת הליכוד (פרויקט "טוהר הבחירה"). לטענת מפלגת השלטון, יוזמתה נועדה "למנוע זופים בבחירות ביישובים הערביים", אולם כפי שחשף משרד יחסוי הצביע שנשכר לפרויקט – מטרתה להרתיע בוחרים ערבים מלממש את דרכם להצביע ולהשபיע. מלצר פרסם את ההחלטה בתגובה לעיתרת הרשימה המשותפת וארגן נגד כוונת הליכוד לשולח פעילים עם מצלמות לקלפיות ביישובים הערביים בבחירה. עם הרשימה המשותפת נמסר בתגובה להחלטה, כי "פרויקט דיכוי הצביעה של הליכוד נכשל. את נתנו לא מעוניין טוהר הבחירה", והוא האחרון שיכל לדבר על טוהר מידות. נתנו מעוניין להזכיר את אחוזי הצביעה בצייבור היהודי, להזכיר 20% מאוכלוסיית המדינה, לדוחק אותה החוצה ולעקר אותה מכוחה להשפיע ולשנות את המפה הפוליטית".

הရיפורות ביערות האמזונס:

חד"ש סולידרית עם

האופוזיציה הברזילאית

מכון מחקר החולל הלאומי של ברזיל תיעד למעלה מ-77 אלף שריפות ברוחבי המדינה מתחילת השנה, נכון למועד סגירת גילין זה. מדובר בעלייה של יותר מ- 85% במספר השריפות בהשוואה לשנתקד. כמחצית מהשריפות הן באזורי האזונס הברזילאי, יער הגשם הגדול בעולם.

"השריפות המשתוללות בגן האזונס ומאימוט להחריף את אסון ההתחממות הגלובלית הן תוצאה של שילוב בין קפיטליזם משולח וeson, בו לזכויותיהם שלעים ילדים ופשים פוליטי בוטה" – כך נמסר השבוע (25.8) מטעם חד"ש.

"ז'איר בולסונגארו, ידידם הטוב של טראמאפ ונתניהו, עלה השנה לשולון בברזיל תוך שהוא מבטיח לחסל את האופוזיציה, את ארגוני הסביבה ואת מנוי זכויות המייעטים ולחת לבבלי ההון יד חופשית בכירית היערות, החשובים כל

מערכת "זו הדור"

մברכת את אפרים דוידי ומשפחתו
להולדת הנכד עתי, אח לאדם